

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): På den kommunistiske folketingsgruppes vegne har jeg den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring og i lov om invalide- og folkepension. (Om nedsættelse af tilgangsalder, ophævelse af zonegrænser, forhøjelse af grundbeløb og invaliditetstillæg og om børnetillægs udbetaling).

Lovforslaget indeholder for det første en nedsættelse af tilgangsalderen i folkeforsikringslovens § 1 med 2 år til 65 år for mænd og 60 år for kvinder, gifte som ugifte, der søger indtægtsbestemt folkepension.

Dernæst foreslås den indtægtsbestemte folkepension i § 39, stk. 1, forhøjet samtidig med, at forskellen på grundbeløbene i de 3 kommunegrupper ophæves. Pensionen foreslås ens for hele landet og 720 kr. højere end nugældende hovedstadstakst for ægtepar; for enlige 480 kr. højere end den nugældende hovedstadstakst.

Tilsvarende ændringer er foreslået i lov om invalide- og folkepension §§ 2 og 3, som den 1. april 1961 træder i stedet for de hidtidige bestemmelser i folkeforsikringsloven.

Invaliditetstillægget i lov om invalide- og folkepension § 4 er foreslået forhøjet med 192 kr. årlig. Herudover er § 4 foreslået ændret, således at børnetillæg kan udbetales efter et barns 18. år, for så vidt det er i lære eller under uddannelse, og således at de lave transgrænser ved børnetillægs udbetaling hæves op til den nye indtægtsgrænse, der i forsorgslovens § 194, stk. 1, er fastsat for enker og enlige mødre.

Vort forslag om lavere aldersgrænser er almindelig kendt både her i tinget og udenfor. Som eneste parti vendte vi os skarpt imod den forhøjelse til 67 år for mænd og gifte kvinder og til 62 år for enlige kvinder, der gennemførtes sammen med folkepensionen. I hver samling siden da har vi foreslået at bringe grænserne ned igen. Nedsættelsen af grænsen sidste vinter for de gifte kvinder, hvis mænd er folke- eller invalidepensionister, fra 67 år til 62 år må vi betragte som et resultat af vor indsats.

Den kommunistiske gruppe finder imidlertid, at denne lettelse ikke er nok. Grænserne må i det mindste ned til 65 år for mænd og 60 år for kvinder, gifte som ugifte. Principielt går kommunisterne ind for,

at udearbejdende kvinder skal kunne pensioneres fra det 55. år og mænd fra det 60. år.

Masser af ældre hårdt arbejdende er slidt op flere år før de er berettiget til folkepension. Når hertil kommer, at vi befinder os i en periode med en vældig teknisk og industriel udvikling, i elektronhjernernes og atomteknikkens tid, finder vi det helt urimeligt, at man har sat pensionsalderen for de virkelige slidere op med 2 år.

Hvad pensionens størrelse angår, mener forslagsstillerne, at folke- og invalidepensionisterne behandles alt for dårligt. Gang på gang har vi da også her i tinget fremsat forslag om forbedring af deres kår, om højere grundbeløb, ophævelse af zonegrænserne, højere invaliditetstillæg m. m.

Hvor dårligt det står til for pensionisterne, sås vel bedst her pr. 1. oktober, da man berøvede dem en dyrtidsportion. Selv om der nu rådes bod på dette ved regeringens forslag om et engangstillæg, er pensionen stadig for karrig overalt i landet, og zonegrænserne er en stor uret mod vore ubemidlede pensionister.

Ydørelser til andre, herunder også den folkepension, der gives de økonomisk bedst stillede ældre over 67 år, er ens over hele landet. Tjenestemand- og folketingspensioner kender ikke til zonegrænser, og arbejdsløshedsunderstøttelse og sygedagpenge er som en naturlig ting fastsat ens, uanset hvor man bor.

Kommunisterne finder derfor tiden inde til nu endeligt at afskaffe zonegrænserne ved at afskaffe de lave takster i kommune-grupperne II og III og hæve dem op til hovedstadstakst. Denne takst foreslås samtidig forhøjet med 720 kr. årlig til ægtepar, d. v. s. 60 kr. pr. måned. For enlige foreslås en forhøjelse på 480 kr. årlig eller 40 kr. pr. måned.

Ved det stillede forslag vil grundpensionen for et ægtepar komme op på 6 240 kr. årligt eller 520 kr. om måneden og for enlige på 4 160 kr. eller 350 kr. om måneden.

Det vil ses, at alderspensionen også efter den foreslåede forbedring vil være en beskedent pension, set i forhold til befolkningens stigende gennemsnitsindtægt og set i forhold til den almindelige tjenestemandspension.

Kommunisterne stiller da også dette for-